

De onafhankelijke klachtencommissie als bedoeld in artikel 10 van de Wet Verplichte Geestelijke Gezondheidszorg regio Eindhoven

is inzake de klacht 2025-52229 van:

de heer XXXX, geboren op XXXX, ten tijde van de klacht verblijvend op de afdeling Volte 2A, onderdeel van De Woenselse Poort / GGZE, tot het navolgende oordeel gekomen.

1. De procedure

De klachtencommissie heeft op 19 juni 2025 de klacht van de heer XXXX, hierna te noemen klager, met betrekking tot verplichte behandeling in de vorm van separatie op 27 en 28 mei 2025 gegrond verklaard.

Daarbij heeft de klachtencommissie eerst klager en vervolgens verweerder in de gelegenheid gesteld om zich over de hoogte van de aan klager toe te kennen schadevergoeding uit te laten.

Namens klager heeft zijn PVP mevrouw XXXX dat gedaan op 25 juni 2025 en namens verweerder is daarop gereageerd bij schrijven van 7 juli 2025.

De beslissing is daarop bepaald op heden.

2. De feiten

De klachtencommissie heeft in haar beslissing van 19 juni 2025 beslist dat de verplichte behandelingen in de vorm separatie op 27 en 28 mei 2025 niet aan de vereisten van de WvGGZ voldoen. De klachtencommissie constateerde dat er geen sprake was aan vrijwilligheid aan de zijde van klager. Daar komt bij dat de klachtencommissie op basis van de aan haar toegestuurde stukken en informatie niet kon vaststellen of de verplichte behandeling op 27 mei 2025 voldeed aan de door de wet gestelde vereisten. De klacht van klager is op beide onderdelen gegrond verklaard.

3. Bevoegdheid van de klachtencommissie

De klachtencommissie is bevoegd om een schadevergoeding ten laste van de zorgaanbieder toe te kennen op grond van artikel 10:11 Wvggz, nadat zij eerst de zorgaanbieder in de gelegenheid heeft gesteld om zich daarover uit te laten. De klachtencommissie heeft eerst klager zelf - via zijn PVP - in de gelegenheid gesteld zich over de schadevergoeding nader uit te laten en daarna ook de zorgaanbieder die gelegenheid geboden.

4. Het verzoek tot schadevergoeding en het verweer daarop

Klager geeft aan dat hij als gevolg van het normovertredend handelen immateriële schade heeft ondervonden. Klager heeft gevoelens van boosheid, frustratie en waardeloosheid ervaren. Klager voelde zich niet gehoord in zijn hulpvraag en was overdonderd door het machtsvertoon van de medewerkers van de instelling. Door de gang van zaken heeft klager een derde officiële waarschuwing en moet daardoor mogelijk eerder de afdeling verlaten. Klager heeft het gevoel dat zijn gehele verblijf in de instelling gedurende 1,5 jaar voor niets is geweest. Gelet op het vorenstaande acht klager de vergoeding conform de Oriëntatiepunten voor schadevergoeding in verplichte zorgzaken (hierna: de Oriëntatiepunten), zijnde € 20,- per dag nutteloos. Klager pleit voor een vergoeding gelijk aan de hoogte van de nota die hij van de instelling heeft ontvangen in het kader van de reparatie van de ruit in zijn kamer.

De instelling verzoekt de klachtencommissie om bij de bepaling van de hoogte van de schadevergoeding aansluiting te zoeken bij de Oriëntatiepunten. Deze schrijven een schadevergoeding voor van € 20,- per dag in het geval er verplichte zorg is uitgevoerd zonder geldige titel. De instelling vindt het niet passend om de hoogte van de immateriële schadevergoeding als gevolg van onjuist toegepaste verplichte zorg, gelijk te laten zijn aan de hoogte van de materiële schade die de instelling heeft geleden wegens het uitvoeren van de verplichte zorg. De instelling verzoekt de klachtencommissie derhalve om de hoogte van de schadevergoeding te matigen tot € 40,- in totaal (zijnde € 20,- per dag).

5. Overwegingen van de klachtencommissie

De klachtencommissie heeft in de beslissing in de hoofdzaak geoordeeld dat de verplichte behandelingen die klager onderging, in ieder geval niet voldoen aan de formele vereisten die de wet daaraan stelt. Of deze behandelingen wel voldeden aan de materiële vereisten die de wet stelt, kon de klachtencommissie niet beoordelen. De formele en materiële vereisten zijn in de wet opgenomen om te waarborgen dat degenen die een verplichte (medische) behandeling ondergaan, kwalitatief goede zorg ontvangen die noodzakelijk, proportioneel en doelmatig is. Om die reden is een schadevergoeding gerechtvaardigd.

De klachtencommissie is van oordeel dat de negatieve gevoelens die klager stelt te hebben ervaren in causaal verband staan tot de twee separaties die klager moest ondergaan op 27 en 28 mei 2025. In het onderhavige geval vindt de klachtencommissie een vergoeding van € 20,- per dag voor verplichte zorg zonder dat daarvoor een geldige titel was, niet passend. Separatie is een zeer ingrijpende vorm van verplichte zorg of behandeling. Hiervoor was geen géén geldige titel aanwezig en daarnaast kon de klachtencommissie niet beoordelen of de separaties inhoudelijk wél voldeden aan de vereisten die de wet stelt.

Aan de andere kant acht de klachtencommissie het niet passend om aan klager een schadevergoeding toe te kennen, die precies even hoog is als de nota die klager ontving in verband met de repartie van de ruit die klager heeft vernield. Het is simpelweg niet toegestaan om andermans goederen te vernielen, ook niet in situaties van verplichte zorg / behandeling met of zonder geldige titel.

Al het vorenstaande overziend kent de klachtencommissie aan klager toe een schadevergoeding van € 50,- per keer dat klager werd gesepareerd op 27 en 28 mei 2025, in totaal derhalve € 100,-.

8. Beslissing

De klachtencommissie kent aan klager een schadevergoeding toe van € 100,- in totaal, ten laste van de instelling aan klager te voldoen.

Deze beslissing werd genomen te Eindhoven op 4 augustus 2025 door de klachtencommissie, bestaande uit mevrouw XXXX, voorzitter, en mevrouw XXXX, lid, de heer XXXX, psychiater en mevrouw XXXX, secretaris.